

напрямки вдосконалення контролю за використанням бюджетних коштів мають особливе теоретичне та практичне значення.

Література:

1. Закон України «Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні» від 26.01.93 р. № 2939 – XII (зі змінами та доповненнями) // Ліга: еліт. – 2007.
2. Бардаш С.В. Теоретико-методологічний і праксеологічний підходи до визначення мети та завдань господарського контролю // Науковий вісник Державної академії статистики, обліку і аудиту, 2008. – Випуск № 3. – С. 26-31
3. Гетьманець О.П. Бюджетний контроль: організаційно-правові засади. Монографія. – Х.: Екограф, 2008. – 308 с.
4. Бюджетний кодекс України від 21.06.01 № 2542 – III //ВВР. – 2001, № 37

Лі О.С., д.е.н. Філіппова С.В.

Одеський національний політехнічний університет

Роль аудиторських ризиків в процесі прийняття управлінських рішень

Суб'єкт управління приймає рішення виходячи не зі своїх власних потреб, а в цілях вирішення проблем конкретної організації. Він вибирає напрям дій не лише для себе, але і для організації в цілому і її працівників. У будь-якого управлінця є певна база даних (інформація), якою він оперує під час ухвалення управлінського рішення. Від якості такої інформації, відповідно, залежить і якість, а також результат прийнятого ним рішення. Вимоги до інформації мають бути високі, тому що інформація має бути повною і в той же час короткої, тобто чим більше об'єми інформації, тим більше інформації залишається без уваги, за відсутності відповідних механізмів.

Інформаційна база складається з безлічі компонентів, основними з них є бухгалтерський облік і управлінський облік. Управлінський (оперативний) облік пов'язаний з діяльністю компанії, а бухгалтерський облік це інформація в грошовій виставі.

Управлінське рішення – це вибір альтернативи, здійснений керівником в рамках його посадових повноважень і компетенції і направлений на досягнення цілей організації [1].

При виборі курсу дій управлінець повинен пам'ятати, що не вся, надана йому інформація може бути ідеальною точною і вірною, тут і виявляється, що на бухгалтерський і управлінський облік впливають аудиторські ризики як одні з найважливіших чинників.

На рисунку 1 представлена концептуальна схема впливу оцінки довіри на прийняття управлінських рішень.

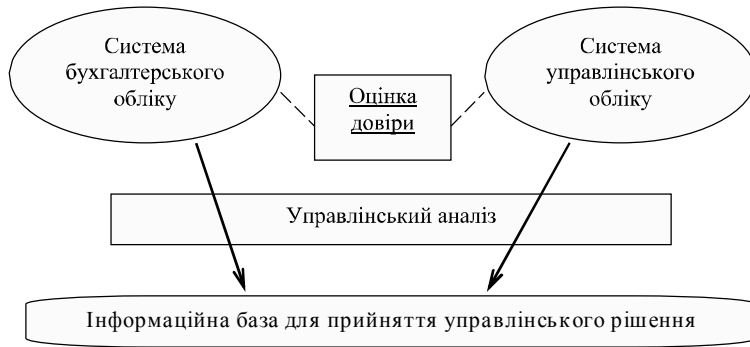

Рисунок 1 — Вплив оцінки довіри на прийняття управлінського рішення.

Аудиторський ризик – це об'єктивно існуюча вірогідність допущення можливих неточностей і відхилень від реальних даних, що виникає в ході аудиторської перевірки компанії [2].

Загальний аудиторський ризик – це вірогідність формування невірної думки і як наслідок складання помилкового висновку про відсутність істотних помилок в ході аудиторської перевірки [3].

Таким чином, виділяють наступні аудиторські ризики: внутрішньогосподарський аудиторський ризик (пов'язаний із змінами зовнішнього середовища; всі ризики, пов'язані з функціонуванням підприємства), ризик системи внутрішнього контролю (оцінка ефективності системи внутрішнього контролю клієнта, з точки зору її здатності запобігати і виявляти помилки) і ризик невиявлення помилок і спотворень бухгалтерської звітності (допускає, що в системі внутрішнього контролю їх не змогли виявити і виправити).

Сам по собі ризик аудитора (аудиторський ризик) означає вірогідність того, що бухгалтерська звітність економічного суб'єкта перевірки може містити не виявлені істотні помилки і / або спотворення після підтвердження її достовірності, або ж визнати, що вона містить істотні спотворення, коли насправді таких спотворень в бухгалтерській звітності немає.

Керівник при проведенні аналізу наданої інформації повинен зробити необхідні заходи для того, щоб понизити ці ризики до розумного мінімального рівня, щоб на ухвалення рішення впливали все менше негативних чинників [4].

Аудиторський висновок, правильний або ж ні, є невід'ємною частиною системи ухвалення управлінського рішення, за допомогою якого можна перевірити і встановити міру довіри до тієї або іншої наданої інформації.

Таким чином при прийнятті управлінських рішень слід пам'ятати про аудиторські ризики, які можуть допомогти виявити чи навпаки нашкодити підприємству.

Література:

1. Филиппова С.В. Управленческий анализ: теория и практика. Цикл “Современные управленческие технологии”. Мультимедийное учебно-методическое пособие. – Киев: АВРИО. – 2004. – 336 с.
2. Атабаева А.А. Система внутрішнього контролю як об’єкт оцінки рівня аудиторського ризику системно-орієнтованого аудиту// Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції: тези доповідей / ред.кол.: М.Л.Крапивко, В.Я.Нусінов, О.М.Барановська. – Кривий Ріг: Видавничий дім, 2009. – 400 с. – С. 127–128.
3. Мельник М.В. Аудит: Учебник – М.: Экономистъ, 2004. – 282 с.
4. Андреев В. Д. Практический аудит / Справочное пособие. — М.: Экономика, 1994.

к.е.н. Мултанівська Т.В., к.е.н. Воїнова Т.С.

Харківський національний економічний університет

Напрямки вдосконалення організації контролю якості аудиту в Україні

Розвиток процесів глобалізації економіки та обрання Україною шляху європейської інтеграції не оминули й проблему відповідного реформування контрольного середовища, складовою якого є професійний незалежний аудит. Разом з тим, слід зазначити, що в Україні аудит до теперішнього часу не виконує належним чином свого призначення через відсутність механізму контролю якості аудиту з боку користувачів. В зв’язку з цим визначення напрямків вдосконалення організації контролю якості є актуальним.

Проблеми контролю якості аудиту протягом останніх років розглядалися в роботах таких провідних вчених як Білуха М. Т., Бутинець Ф. Ф., Бондар В.П., Зубілевич С. Я., Петрик О. А., Редько О. Ю., Савченко В. Я., Суха О. Р., Сухарева Л. О., Усач Б. Ф., Шевчук В. О. тощо. Проте аналіз спеціальної літератури, законодавчих актів та практичний досвід свідчать про те, що на сьогодні значне коло проблем залишається невирішеним. Зокрема, не існує відпрацьованих методик оцінювання розміру та механізму відшкодування збитків користувачів від неякісного аудиту, не визначені підходи щодо розробки внутрішніх стандартів аудиторських фірм відповідно до специфіки діяльності вітчизняних суб’єктів аудиторської діяльності.

Метою роботи є аналіз та оцінка стану нормативно-правового забезпечення, діючої практики контролю якості аудиту в Україні та розробка напрямків вдосконалення його організації.

Діючі Міжнародні стандарти аудиту, надання впевненості та етики (далі – МСА) [1], як показує досвід, не забезпечують раціонального ведення аудиторського процесу вітчизняними аудиторськими фірмами оскільки орієнтовані головним чином на великі та мегавеликі аудиторські фірми, а серед вітчизняних суб’єктів аудиторської діяльності переважають середні та малі організаційні форми.